

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **Ing. V. V.**, zastoupeného JUDr. Václavem Náměstkem, advokátem se sídlem AK Hradec Králové, Škroupova 719, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, Wonkova 1142, Hradec Králové, **za účasti** 1. Ing. P. D., 2. Ing. B. D., 3. F. M., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2003, č. j. 6475/ZP/2003, o kasační stížnosti žalobce – stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2004, č. j. 30 Ca 77/2003 - 21,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2004, č. j. 30 Ca 77/2003 - 21 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajský soud v Hradci Králové (dále krajský soud) odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2003, č. j. 6475/ZP/2003, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí zn. 22471/2003/ŽP1/Sem/39887 ze dne 18. 4. 2003 a toto rozhodnutí potvrdil. V citovaném rozhodnutí Magistrát města Hradec Králové povolil dle § 15 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách ve znění pozdějších předpisů a stavebního zákona č. 50/1976 Sb. ve znění pozdějších zákonů, pro stavbu „Penzion č. p. 1578 s dvěma bytovými jednotkami“ st. p. č. 166/1, 166/2, p. p. č. 1758 a 1137/5 k. ú. P. P. vodní díla: SO 03 vodovod a SO 04 kanalizace podle projektové dokumentace vypracované firmou I., U V. 771, T. p. O. Toto své rozhodnutí Magistrát města Hradec Králové odbor životního prostředí doručil účastníkům řízení, mj. i V. V., U. 3 č. p. 868, H. K. Proti tomuto rozhodnutí Magistrátu podal žalobce

odvolání, které datoval dnem 22. 5. 2003, a které je založeno ve správním spisu a v něm uplatnil námitku, že doposud nenabylo právní moci rozhodnutí o umístění stavby č. 3452 ze dne 3. 6. 2003 pod č. j. 7567/02/HA/B1, neboť se proti němu v zákonem stanovené lhůtě odvolal a proti odvolání podal žalobu pod č. j. 30 Ca 175/2002 a doposud nebylo ve věci rozhodnuto nebo o tom alespoň nebyl vyrozuměn. Měl proto za to, že není možné v řízení pokračovat, tedy ani povolit stavbu. O tomto odvolání žalobce rozhodl žalovaný Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 18. 7. 2003 č. j. 6475/ZP/2003 tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí Magistrátu potvrdil, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci.

Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Královéhradeckého kraje odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 18. 7. 2003 č. j. 6475/ZP/2003 učinil žalobce předmětem žaloby sepsané dne 29. 9. 2003 a adresované Krajskému soudu v Hradci Králové. V žalobě poukázal na to, že v zákonem stanovené lhůtě se odvolal proti rozhodnutí Magistrátu ze dne 18. 4. 2003, zejména s návrhem, aby v řízení nebylo pokračováno s ohledem na chybné rozhodnutí o umístění stavby č. 3452 ze dne 3. 6. 2002 vedené pod č. j. 7567/02/HA/B1, avšak tomuto odvolání nebylo vyhověno. Dále žalobce upozornil na rozpory v rozhodnutí, zejména se stavebním zákonem a se zákonem o vodovodech a kanalizacích. Citovaným rozhodnutím Magistrátu se povoluje stavba vodovodů a kanalizací, což koresponduje i s tím, že jejich povolení si osobuje zvláštní stavební úřad, tedy odbor životního prostředí, který se odvolává na rozhodnutí o umístění stavby, kde se však zmiňují pouze přípojky, nikoli vodovod či kanalizace, z čehož je zřejmé, že povoluje stavbu bez předchozího územního řízení, tedy v rozporu se stavebním zákonem. Zákon č. 274/2001 Sb. uvádí dva neslučitelné pojmy, § 2 vodovod a kanalizace a pojmy z § 3 vodovodní přípojka a kanalizační přípojka avšak zvláštní stavební úřad je dle potřeb směřuje jako rovnocenné. Mimo to zvláštní stavební úřad zmíněné sítě umístil do koridoru širokého 3 m, kde jen vodovod a kanalizace s ohledem na průměry potrubí vyžaduje dle zákona pás široký cca 5 m a územní rozhodnutí v těchto třech metrech ještě uvažuje o umístění plynu a elektro. Znovu se tedy jedná o porušení stavebního zákona již v rozhodnutí o umístění stavby, neboť právě územní řízení má vzájemné odstupy a křížení řešit, aby bylo zcela zřejmé, bude-li možné do uvedených prostor navrhované sítě umístit. Podle žalobce zvláštní stavební úřad i odvolací úřad tj. žalovaný pochybily, neboť porušily svým jednáním zákon č. 71/1967 Sb. a to v § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47. Rovněž porušily opakovaně zákon č. 50/1976 Sb. a zákon č. 274/2001 Sb. v § 2, § 3 a § 23. Žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, jímž rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2003 č. j. 6475/ZP/2003 zruší.

Krajský soud napadeným usnesením žalobu žalobce odmítl, neboť má za to, že z žalobních námitek je zřejmé, že žalobce jimi nebrojil proti zkrácení svých práv a rovněž z nich nevyplývá, že mu žalovaným rozhodnutím byly založeny, změněny, zrušeny nebo závazně určeny nějaká práva či povinnosti, ani že by byl postupem orgánu veřejné správy zkrácen na právech, která mu přísluší. Žalobní námitky totiž směřovaly jen proti údajným pochybením v procesu vydání žalovaného rozhodnutí, která ale do právní pozice žalobce nijak nezasáhla. Žalobce ostatně nic takového ani netvrdil. Na základě toho dospěl krajský soud k závěru, že žalobce neměl k podání žaloby žalobní legitimaci ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. usnesením odmítl žalobu žalobce, protože byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce, nyní stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s) kasační stížnost, ve které opakoval, že zvláštní stavební úřad i odvolací orgán – žalovaný pochybily, neboť porušily svým jednáním zákony uvedené již v žalobě a vlivem tohoto

porušení dojde dle stavebního povolení k uložení vodovodního a kanalizačního řadu do prostoru jednak nedostatečného, což vpravdě netíží stěžovatelovu mysl, ale zároveň po uložení řadu na pozemku stěžovatele z téhož zákona, který je porušen, vznikne věcné břemeno, tj. ochranné pásmo této stavby a s tímto zásadně nesouhlasí, neboť tímto věcným břemenem proti své vůli je zásadně zkrácen na výkonu svých vlastnických práv. Z uvedeného je zřejmé, že napadení rozhodnutí správního orgánu žalobou ze dne 29. 9. 2004 (správně 2003) je oprávněné a v souladu s § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť významně zasahuje do hmotných práv stěžovatele a je s podivem, že krajský soud toto neshledal a žalobu odmítl. Mimo to stěžovatel namítá, že neshledal-li soud jeho aktivní legitimaci, měl ze zákona rozhodnout, že rozhodnutí je vadné. Odvolání na fakt, že dle situačního výkresu vyjádřili svůj souhlas budoucí vlastníci (provozovatelé technických zařízení) je liché, neboť situační výkres neřeší žádná ochranná pásma, jedná se pouze o souhlas se situací a faktické umístění včetně způsobů křížení a ochranných pásem má za povinnost řešit stavební úřad v právě napadeném rozhodnutí. Krajský soud neřešil ani tu skutečnost, že umístění sítí včetně ochranných pásem není ani v územním rozhodnutí, což odmítl stěžovateli uznat již dříve a není řešeno ani ve stavebním povolení, což krajský soud odmítl řešit napadeným usnesením. Není-li tedy ani jedno z rozhodnutí vadné, znamenalo by to, že stavebník sám uváží, jak povede síť vodovodů a kanalizací a tedy stavební orgán je téměř zbytečným orgánem v povolování sítí. Kasační stížností se domáhal zrušení napadeného usnesení krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 3. 3. 2005 stěžovatel tvrdil, že byl rozhodnutím správních orgánů zkrácen zejména na svém vlastnickém právu k nemovitostem, a to ke st. p. č. 2371/1, 2371/2, 2372 a garážím stojícím na st. p. č. 2371/1 a 2372, všechny zapsány na LV č. 20650 pro k. ú. P. P., obec H. K. a že patří mezi osoby aktivně legitimované podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb. Realizací napadených rozhodnutí byl poškozen, neboť bylo poškozeno oplocení jeho pozemku a byla narušena statika garáže na st. p. č. 2371.

Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný a uvedl, že územním rozhodnutím ze dne 3. 6. 2002 se umísťovala stavba „Penzion s restaurací a dvěma bytovými jednotkami“ obsahující přístavbu a stavební úpravy stávajícího objektu včetně zpevněných ploch, komunikace a odstavných stání, přípojek vodovodní, kanalizační, plynovodní a elektro, oplocení. Tato formulace byla poněkud nevhodně použita v úvodu rozhodnutí s tím, že součástí výroku předmětného rozhodnutí byly umísťované stavby podrobně specifikovány a z podstaty předmětného rozhodnutí vyplývá, že se jedná o vodovodní a kanalizační řád. Na třetí straně územního rozhodnutí je pasáž řešící vodu a kanalizaci. V případě kanalizace se jednoznačně hovoří o tom, že „kanalizace bude napojena na stávající kanalizační řád, na opačné straně ulice M..... „. Pokud se týká vodovodu, v územním rozhodnutí je použit termín vodovodní řád. Územní rozhodnutí č. j. 7567/02/HA/B1 ze dne 3. 6. 2002 bylo na základě odvolání přezkoumáno Okresním úřadem Hradec Králové, referátem regionálního rozvoje a následně potvrzeno rozhodnutím č. j. La/RR2/294/02 ze dne 1. 8. 2002. Rozhodnutí o odvolání bylo následně na základě žaloby přezkoumáno Krajským soudem v Hradci Králové a rozsudkem č. j. 30 Ca 175/2002-25 ze dne 3. 6. 2003 byla žaloba zamítnuta. Na základě výše uvedeného je stavba vodovodu a kanalizace povolena Magistrátem města Hradec Králové, odborem životního prostředí zn. 22471/2003/ŽP1/Sem/39887 ze dne 18. 4. 2004 vodním dílem, nikoli přípojkou a byla tedy správně povolena vodoprávním úřadem. K tomuto závěru dospělo i Ministerstvo zemědělství ČR, odbor státní správy ve vodním hospodářství, ve vyjádření č. j. 33606/03-7310 ze dne 3. 12. 2003 jako orgán příslušný k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení. Dále se žalovaný vyjadřoval i k námitce stěžovatele o nerespektování inženýrských sítí. Se závěrem krajského soudu

učiněným v napadeném usnesení žalovaný souhlasí. Dále namítl, že kasační stížnost neobsahuje též další náležitosti vyplývající z ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Není zde zejména stanoveno, z jakých důvodů (dle § 103 s. ř. s.) stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu. V kasační stížnosti pouze opakuje argumenty uplatněné již v žalobě proti jeho rozhodnutí. Navrhl proto zamítnutí kasační stížnosti.

Osoba zúčastněná na řízení Ing. P. D. ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí s odůvodněním, že stěžovatel uvádí soud v omyl, neboť vědomě tvrdí polopravdy a to vše po zákonných termínech a bez předepsaných náležitostí kasační stížnosti.

I když stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neuvádí, jaký její důvod uplatňuje ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., vychází Nejvyšší správní soud z obsahu kasační stížnosti a tedy z toho, že stěžovatel uplatňuje kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (žaloby), tedy důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Z obsahu kasační stížnosti totiž vyplývá, že stěžovatel nesouhlasí s tím, že jeho žaloba byla odmítnuta z důvodu, který uvádí krajský soud, totiž, že byla podaná osobou zjevně neoprávněnou /§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s./, protože stěžovatel neměl k podání žaloby žalobní legitimaci ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. Stěžovatel oproti tomu v kasační stížnosti tvrdil, že byl na svých hmotných právech rozhodnutím žalovaného zkrácen a že k podání žaloby byl legitimován.

Nejvyšší správní soud vychází z toho, že žalovaný rozhodnutím, které stěžovatel napadl žalobou, rozhodl mimo jiné o odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové odboru životního prostředí ze dne 18. 4. 2003 č. j. 22471/2003/ŽP1/Sem/39887 povolení stavby vodních děl firmě Ing. P. D. – M.: SO 03 vodovod a SO 04 kanalizace podle projektové dokumentace. Jak Magistrát města Hradec Králové, tj. správní orgán I. stupně, tak žalovaný jako správní orgán II. stupně považovaly stěžovatele za účastníka tohoto řízení. Jak již rozhodl Nejvyšší správní soud ve věci č. j. 5 A 45/2001 – 65 postavení účastníka řízení a z toho plynoucí soubor práv a povinností náleží jen tomu, koho za účastníka správního řízení považuje zákon, nikoliv správní orgán. V daném případě stěžovatele za účastníka řízení považoval správní orgán, jak výše uvedeno. Podle § 59 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb. účastníky stavebního řízení jsou osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich, včetně osob, které mají vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich a tato práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena. Pokud podle rozhodnutí Magistrátu města Hradce Králové ze dne 18. 4. 2003 byla povolena stavba vodní díla pro stavbu „Penzion č. p. 1578 s dvěma bytovými jednotkami“ st. p. č. 166/1, 166/2, p. p. č. 1758 a 1137/5 k. ú. P. p., pak stěžovatel, který podle vlastního tvrzení je vlastníkem stavební plochy č. 2371/1, 2371/2, 2372 a garáží stojících na stavební ploše č. 2371/1 a 2372, vše zapsáno na LV č. 20650 pro k. ú. P. p., obec Hradec Králové, je osobou mající vlastnická práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich a je účastníkem stavebního řízení ve smyslu již citovaného § 59 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb. Za této situace závěr krajského soudu, že stěžovatel neměl k podání žaloby žalobní legitimaci ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. neodpovídá skutečnosti. Jestliže stěžovatel byl účastníkem stavebního řízení ve správním řízení a v žalobě proti rozhodnutí žalovaného namítá, že byla povolena stavba bez předchozího územního řízení a tvrdil i další skutečnosti, pak bylo třeba, aby krajský soud žalobu stěžovatele projednal věcně (z důvodů, které stěžovatel v žalobě uplatnil), nikoliv aby žalobu odmítl jako podanou osobou zjevně neoprávněnou.

Z důvodů v tomto rozhodnutí uvedených Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s), v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 s. ř. s).

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu